

РЕШЕНИЕ

№ 7547

гр. София, 14.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 02.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **9940** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДв.П/.

Образувано е по жалба от Д. Ф. Р. с ЕГН [ЕГН] чрез адв.Х. Т. със съдебен адрес - от [населено място], ул“ Г. И.“ № 23, ет.2 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-005304/08.06.2021г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ в СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2А б. "А" от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на ППС –л.а.“БМВ Х5“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена в противоречие с материалния закон. Сочи се, че водачът е разполагал със СУМПС, издадено от компетентните органи на Великобритания, към момента когато същата е била член на ЕС. Моли се заповедта да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв.Т., който поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена. Не претендира разноски.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото

доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 09.09.2021г. около 01.15 часа в [населено място], жалбоподателят управлявал собственият си лек автомобил – БМВ Х5 с ДК [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]и на кръстовището с [улица]е спрял за проверка от органите на МВР. В хода на проверката, жалбоподателят е представил СУМПС, издадено от Великобритания. Не разполагал със СУМПС, издадено от органите на МВР в Република България, въпреки, че е български гражданин. При извършена справка от полицейските служители, последните установили, че Д. Р. е влязъл на територията на Република България от 04.01.2021г. и от тази дата не е напуснал страната.

Съставен бил Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 495912/09.09.2021г., от Цветан Г. Г. – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, за извършено нарушение на жалбоподателя Д. Ф. Р. по чл.162 ал.1 от ЗДвП.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение била издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-005304/16.09.2021г. от П. Х. П. – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ –СДВР, с която по отношение на Д. Ф. Р. на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети Свидетелство за регистрация на МПС №[ЕИК], както и 2 бр. регистрационни табели с [рег.номер на МПС] .

По делото като писмени доказателства са приети Акта за установяване на административно нарушение, справка картон на водача Д. Ф. Р.; Заповед № 81213-1524/09.12.2016 г. на Министъра на вътрешните работи ; Заповед № 513з-1618/26.02.2018г. на Директора на СДВР, Заповед № 81213-1436/06.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от

ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая със Заповед № 81213-1524/09.12.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, областните дирекции на МВР и СДВР са определени да осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата, а със Заповед № 513з-1618/26.02.2018г. на Директора на СДВР са определени да прилагат принудителни административни мерки полицейските органи по чл.142 ал.1 т.1 от ЗМВР в отдел „Пътна полиция“ –СДВР. Предвид това, съдът счита, че процесната заповед е издадена от компетентен орган. Заповедта е издадена в предвидената в закона форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаване на акта. Освен позоваване на АУАН се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ.

При издаването на процесния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спецификата на мерките по чл.171т.2А от ЗДвП изключва задължението на административния орган да уведоми заинтересованото лице за започване на административното производство.

При издаване на заповедта са били налице и предвидените в закона материалноправни предпоставки за това.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Съставеният акт за административно нарушение от компетентните органи, има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП.

В акта за установяване на административно нарушение е посочено, че водачът виновен е нарушил чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, съгласно който, българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната.

По делото не се спори, че жалбоподателят е представил СУМПС, издадено от компетентните органи на Кралство Великобритания, държава, която не е членка на Европейския съюз и не е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Не се спори и относно обстоятелството, че Д. Р. е влязъл на територията на Република България на 04.01.2021г. и след тази дата не е напуснал

трайно страната ни. Пряка последица от изтичането на тримесечния срок, визиран в цитираната разпоредба, е дерегиране валидността на чуждестранното свидетелство за управление на МПС за територията на Република България. Във връзка с напускане на Великобритания от Европейския съюз и сключеното споразумение в тази връзка с ЕС, издадените шофьорски книжки от Кралството на чужди граждани, какъвто е и настоящият случай, важат до края на 2020г. Действително това не лишава водача от правоспособност да управлява МПС, но същият губи правото да управлява МПС на територията на страната, тъй като не притежава валидно СУМПС по смисъла на националното законодателство. Тоест управлението на МПС от водач в хипотезата на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП – с чуждестранно СУМПС, след изтичане на тримесечния срок от датата на влизането му в страната, е равнозначно на управление на МПС без свидетелство за правоуправление.

В процесния случай се касае за собственик на МПС, който управлява автомобилът си без да притежава СУМПС, валидно за категорията към която спада, управляваното от него МПС, издадено от българските компетентни органи.

В настоящото производство, съдът съобрази и следните обстоятелства: Видно от приложената справка картон на водача – лист 12 от делото, действия по издаване на СУМПС от компетентните органи на МВР, са предприети, незабавно след констатиране на административното нарушение и издаване на Акта за установяване на административно нарушение, а именно заявено е от жалбоподателя издаване на СУМПС на 14.09.2021г.,

Изложеното обосновава категоричният извод, че управление на МПС, респ. към датата на издаване на оспорената заповед за прилагане на ПАМ - 16.09.2021 г., жалбоподателят не е притежавал СУМПС, валидно на територията на РБ за категорията, за която е издадено, въпреки, че издаване на СУМПС е било заявено от него, поради което на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП на собственика – Д. Р. е наложена атакуваната ПАМ.

В случая посочените в нормата материалноправни предпоставки за прилагане на мярката са били налице.

Наложена ПАМ, обаче не съответства на целта на закона. В чл.22 от Закона за административните нарушения и наказания са посочени целите на принудителните административни мерки: „За предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки.“ Наложена мярка действително е драстична и се характеризира със значителни по тежест неблагоприятни последици. Едновременно с това, следва да се съобрази, обстоятелството, че жалбоподателят след констатиране на извършеното от него административно нарушение, преди издаване на оспорената заповед е заявил пред органите на отдел „Пътна полиция“ – СДВР издаване на СУМПС, предвид което, съдът намира, че жалбоподателят с предприетите от него действия, не само е преустановил нарушението, но е изключена и възможността за извършването на други подобни нарушения от този вид, тъй като от 05.10.2021г. същият притежава валидно СУМПС.

В случая налагането на ПАМ не съответства на предвидените в чл. 22 ЗАНН цели и на регламентираните в чл. 6 АПК принцип за съразмерност, поради което оспорената заповед се явява незаконосъобразна.

Приложената ПАМ, като противоречаща и несъответстваща на целта на закона–

основание, предвидено в нормата на чл.146 т.5 от АПК, следва да бъде отменена.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски, но такива не се претендират от процесуалния му представител, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Ф. Р. с ЕГН [ЕГН] Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-005304/08.06.2021г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ в СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2А б. "А" от ЗДвП по отношение на жалбоподателя Д. Ф. Р. е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на ППС –л.а.“БМВ Х5“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца и са отнети документи:СРМПС №[ЕИК] и 2 броя рег. табели [рег.номер на МПС] .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП /редакция ДВ бр.77 от 2018г. в сила от 01.01.2019г./.

СЪДИЯ: